

شخصیت و سلامت: نقش میانجی گری هیجان طلبی در دانشجویان دانشگاه تهران

سوده رحمانی^۱، زهرا تنها^۲، راضیه جلیلی^۳، صبا حسنوندی^۴

۱-دکتر روانشناسی تربیتی، دانشکده روانشناسی، دانشگاه خوارزمی، تهران-ایران

۲-گروه روان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران، نویسنده مسئول

۳-گروه علوم تربیتی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

۴-گروه روان شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران

چکیده

شواهد پژوهشی مهمی در سه دهه گذشته به بررسی سلامت عمومی به ویژه در دانشجویان در ارتباط با متغیرهای شخصیتی فراهم آمده است. اما مطالعات اندکی نقش متغیر میانجی را در این ارتباط مطالعه کرده اند. از این رو، این مطالعه بر آن است تا نقش میانجی گری متغیر هیجان طلبی را در ارتباط بین ویژگی های شخصیتی و سلامت روان در قالب یک مدل، مورد بررسی قرار دهد. بدین منظور، تعداد ۱۷۱ دانشجو (۱۰۶ دختر و ۶۵ پسر) با روش نمونه گیری خوشه ای چند مرحله ای انتخاب و به پرسش نامه های پنج عاملی کاستا و مک گری (۱۹۹۲)، هیجان طلبی نسخه پنجم زاکرمن (۱۹۷۸) و سلامت عمومی گلدبرگ و هیلر (۱۹۷۹) پاسخ دادند. روش پژوهش حاضر از نوع همبستگی بود و داده های به دست آمده با روش آماری تحلیل مسیر مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج حاصل از مدل برازش یافته نهایی، نشان دهنده اثر مستقیم روان آزرده گری بر هیجان خواهی و سلامت روان، برون گردی بر هیجان خواهی، تجربه جویی و سلامت روان و توافق پذیری بر تجربه جویی، وجدان بر حساسیت به ملامت و سلامت روان، هیجان خواهی بر سلامت روان، تجربه جویی بر سلامت روان و حساسیت به ملامت بر سلامت روان بود. همچنین، ضرایب اثر غیرمستقیم موجود در مدل حاکی از این است که روان آزرده گری از طریق هیجان خواهی، برون گردی از طریق هیجان خواهی و تجربه جویی، توافق پذیری از طریق تجربه جویی و وجدان از طریق حساسیت به ملامت با سلامت روان رابطه غیرمستقیم نشان داده است. در نهایت، نتایج این مطالعه با به دست آمدن برازش مناسب داده ها با مدل، نشان داد که سه چارچوب مفهومی سلامت عمومی، شخصیت و هیجان طلبی دارای نقاط تلاقی نظری هستند و می توانند در قالب یک مدل به کار روند. **کلید واژه ها:** شخصیت، سلامت، هیجان طلبی.